

Siden dengang har det været en klar forudsætning for, at de unge generationer kan vokse op og få deres meningsfulde liv, at den ældre generation fortæller historien videre. Derfor er det også så ulykkeligt, at bedsteforældre- og børnebørnsgenerationen har så lidt med hinanden at gøre i vore dage, og at man institutionaliserer det hele og placerer dem i hver sin institution uden nogen adgang til hinanden. For lige præcis bedsteforældregenerationen er den, der allerbedst kan bringe slægtens historie videre til børnebørnene.

Men naturligvis skal den faglige, grundlæggende uddannelse i folkeskolen også være til stede. Ellers kan vi se de mange rapporter, der beskriver børns og unges manglende kendskaber. Vi kan få rapporter om voksne, der er såkaldt funktionelle analfabeter. Det er i hvert fald helt sikkert, at de mennesker, der er det, ikke kan stave til det. Det er jo ét af problemerne. Vores sprog udvikler sig hele tiden. Det går hurtigt. Der opstår nye ord, og det forventes, at vi alle sammen kan dem.

Derfor er det vores opfattelse, at det forslag til vedtagelse, som hr. Frank Dahlgaard har fremsat, burde have været modtaget med entusiasme og velvilje, nemlig et udvalg, der kunne nytænke. For hvordan bruger vi de nye medier, datalagring på cd-rom'er, computernes adgang til hurtigt at sammenstille viden og Internettets mangfoldighed? Hvordan bruger vi det aktivt, sådan at lærerne ikke skal være i den situation, at når vi når til geografiundervisning, så trækker man et kort ned fra Geodætisk Institut, der senest er opdateret i 1957, hvor end ikke Berlinmuren var en kendsgerning.

Ud fra et sådant materiale er det håbløst at foretage en kvalificeret geografiundervisning. Men hvis man bruger de nye teknikker og integrerer dem i undervisningen, så kan det også for læreren blive en oplevelse at gå på jagt efter oplysninger ude på Internettet og sammenstykke en undervisning, som giver glæde og forståelse og mulighed for, at de kommende generationer vokser op med lige så stor viden, som vi gerne vil have.

Det er ikke sorteskolen eller andre ukvemsord, der skal siges i den forbindelse. Derfor var det måske ikke overraskende, at et dybt konservativt parti som Socialdemokratiet er så bange for fremtiden. Men for os andre, der er progressive og tænker på morgendagen, burde et sådant udvalg kunne tænke nyt. Derfor støtter vi forslaget til vedtagelse fra hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Behnke, om han kan bekræfte noget om genforeningsdagene: I Zone I var det den 10. februar, der var afstemning, i Zone II var det den 14. marts. I Versailles blev det den 5. juli 1920 besluttet at ratificere afstemningen med tilbagevirkende kraft til den 15. juni samme år, og kongen red over den 9. juli 1920. Sådan er datoerne.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at jeg er utrolig tilfreds med din paratviden på området. Da jeg spurgte dig bare lige sådan ud i luften – kom med noget – ramte du rigtigt. Du ramte 1920, genforeningen, du vidste, hvad det var, også ham med den hvide hest. Og du var henne omkring sommer, så det er ikke helt ringe med din paratviden. Det er flot.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er ikke til helt at overskue respekten for vores regler, men man må altså ikke tale direkte til medlemmerne. Det kan man diskutere fornøftent i. Sådan er det altså.

Hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Nu er jeg overbevist om, at fru Helga Moos' opslag i Den Store Danske Encyklopædi er fyldestgørende, men vi folketingsmedlemmer har jo det privilegium, at hver gang vi går i Vandrehallen, bliver vi mindet om genforeningen, fordi der hænger en meget smuk glasmosaik, der er en gave fra Sønderjylland i anledning af genforeningen. Så hver gang vi går forbi, bliver vi mindet om lige præcis datoerne for genforeningen.

Men den 15. juni er jo også en vigtig dato for os danskere, for det ældste symbol på Danmark, vores smukke flag, fejrer vi hvert år den 15. juni på Valdemarsdag. Jeg havde selv den stærke oplevelse for år tilbage at besøge Coca-Cola Company's hovedkvarter i Atlanta i USA, hvor de pralede af, at de var blevet 100 år gamle, og så viste de alle flagene fra alle de lande, hvor Coca-Colas produkter bliver solgt. Og der kunne jeg fortælle om det danske flag, at det jo var betydelig ældre end deres sølle 100 år. Specielt amerikanere bliver dybt imponerede over, at vi bruger Valdemarsdag som den dag på året, hvor vi via spejdere osv., når vi sælger flaget, bibringer opvoksede generationer viden